ma jummalakartlikko tunnistusse peäle, oh se olgo nüüd weel teie surem murre! Ons Issand teile ihho ja hinge rammud weel teie ello otsani heldeste jätkanud, siis olgo se teie joud tarwilisses püüdmisses teggew. Sest senni kui ello pääw alles on, peate Jummala pärralissed teud ärrateggema: ö tulleb, mil üksi ei sa middagi tehha. Agga teie silmad sago ennam teise ello pole pöördud, kui selleşinnatse ello pole, ennam selle tullewa asseme pole, mis peame otsima, ja mis teil ni liggi on. Se künal, mis teie wimist teed peab walgustama, se tulgo teile taewast mahha, neist rigidest, kus se iggawene ello wallitseb. Ärratage agga ühtepuhko omma hinge, et saaksite enne kui löppe kord kätte jouab, jubba siin Ma peäl se iggawesse ello römo suggu ommeti maitsda. Sel wisil saab teie seestpiddine innimenne iggapääw uendatud, olgo ka et se wäljaspiddine innimenne ikka ennam abbraks lähhäb. Nenda

sate siis rahhoga siit lahkuda, ja teie ello te saab neile, kedda enneste järrele jättate, truiks juhhatajaks paistada taewa wärrawatte pole.

IV.

Üks moisa wannem wallitses ni lahkeste ja targaste omma walla rahwast, et arm ja hirm parrajaste ja öigust möda temma wallitsusse nou olli, olgo ka et arm ikka hirmust ülle läks. Kulas truiste se järrele, kas walla üllewaatjad piddid öiged ja hoolsad mehhed ollema. Aaga segi pärrast wöttis herra isse igga ühhe käest temma pallumist ja temma hädda kaebamist kuulda. Suur kärrin tousis siis kui herra teäda sai, et hopman ehk kubjas olli ommast peast üht ehk teist tagaasi saatnud, kes olli iggatsend, herraga kokko sada. Wägga suurt luggu piddas moisa wannem sest, et rahwast aegsaste Jummala pühha sanna polest walgustati ja mu tarwilisse asja sees öppetati. Sepärrast

Eesti-ma rahwa Kalender 1851, lk. 28